

שושלת המסורה - מי לא נמצא?
הכהנים בתקופת בבית שני
 הרב אביעד בדנר

<p>1. Mishnah, Avot 1:1</p>	<p align="center">משנה, מסכת אבות א:א</p>
<p>Moses received the Torah from Sinai and gave it over to Joshua. Joshua gave it over to the Elders, the Elders to the Prophets, and the Prophets gave it over to the Men of the Great Assembly.</p>	<p align="center">משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה ל אנשי כנסת הגדולה...</p>

<p>2. Devarim Chapter 17</p>	<p align="center">דברים פרק יז</p>
<p>⁸ If there arises a matter too hard for you in judgment, between blood and blood, between plea and plea, and between stroke and stroke, being matters of controversy within your gates; then you shall arise, and go up to the place which The Lord your God shall choose; ⁹and you shall come to the priests the Levites, and to the judge who shall be in those days: and you shall inquire; and they shall show you the sentence of judgment. ¹⁰ You shall do according to the tenor of the sentence which they shall show you from that place which The Lord shall choose; and you shall observe to do according to all that they shall teach you: ¹¹ according to the tenor of the law which they shall teach you, and according to the judgment which they shall tell you, you shall do; you shall not turn aside from the sentence which they shall show you, to the right hand, nor to the left. ¹² The man who does presumptuously, in not listening to the priest who stands to minister there before The Lord your God, or to the judge, even that man shall die: and you shall put away the evil from Israel. ¹³ All the people shall hear, and fear, and do no more presumptuously.</p>	<p>ח כי יפלא ממך דבר למשפט, בין-דם לדם בין-דיו לדיו ובין נגע לנגע--דברי ריבת, בשעריך: וקמת ועלית--אל המקום, אשר יבחר ה' א-להיך בו. ט ובאת, אל-הכהנים הלויים, ואל-השפט, אשר יהיה בימים ההם; ודרשת והגידו לך, את דבר המשפט. י ועשית, על-פי הדבר אשר יגידו לך, מן-המקום ההוא, אשר יבחר ה'; ושמרת לעשות, ככל אשר יורוד. יא על-פי התורה אשר יורוד, ועל המשפט אשר יאמרו לך--תעשה: לא תסור, מן-הדבר אשר יגידו לך--ימין ושמאל. יב והאיש אשר יעשה בזדון, לבלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-ה' א-להיך, או אל-השפט--וימת האיש ההוא, ובערת הרע מישראל. יג וכל-העם, ישמעו ויראו; ולא יזידון, עוד.</p>

<p>3. Chronicles II 19:4-8</p>	<p align="center">דברי הימים ב' פרק י"ט</p>
<p>⁴Jehoshaphat lived at Jerusalem: and he went out again among the people from Beersheba to the hill country of Ephraim, and brought them back to The Lord, the God of their fathers. ⁵He set judges in the land throughout all the fortified cities of Judah, city by city, ⁶and said to the judges, "Consider what you do: for you don't judge for man, but for The Lord; and <i>he is</i> with you in the judgment. ⁷Now therefore let the fear of The Lord be on you. Take heed and do it: for there is no iniquity with The Lord our God, nor respect of persons, nor taking of bribes." ⁸Moreover in Jerusalem Jehoshaphat appointed Levites and priests, and of the heads of the fathers' <i>houses</i> of Israel, for the judgment of The Lord, and for controversies. They returned to Jerusalem.</p>	<p>ד וישב יהושפט, בירושלם; וישב ויצא בעם, מבאר שבע עד-הר אפרים, וישבים, אל-ה' א-להי אבותיהם. ה ויעמד שפטים בארץ, בכל-ערי יהודה הבצורות--לעיר ועיר עשים--כי לא לאדם תשפטו, כי לה'; ועמכם, בדבר משפט. ז ועתה, יהי פחד-ה' עליכם: שמרו ועשו--כי-אין עם-ה' א-להינו עולה ומשא פנים, ומקח-שחד. ח וגם בירושלם העמיד יהושפט מן-הלויים והכהנים, ומראשי האבות לישראל, למשפט ה', ולריב; וישבו ירושלם.</p>

4. Devarim 31:9	דברים פרק לא:ט
<p>⁹ Moses wrote this law, and delivered it to the priests the sons of Levi, who bore the ark of the covenant of The Lord, and to all the elders of Israel.</p>	<p>וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַיִּתְּנָהּ אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי, הַנֹּשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית ה'; וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי, יִשְׂרָאֵל.</p>

5. Dvarim 33:8-10	דברים פרק לג:ח-י
<p>⁸ Of Levi he said... They shall teach Jacob your ordinances, and Israel your law. They shall put incense before you, and whole burnt offering on your altar.</p>	<p>ח וּלְלוֹי אָמַר... יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב, וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל; וְשִׁמּוּ קִטּוֹרֶה בְּאַפֶּךָ, וְכָלִיל עַל-מִזְבִּיחֶךָ.</p>

6. Malachi Chapter 2	מלאכי פרק ב
<p>¹ “Now, you priests, this commandment is for you. ² If you will not listen, and if you will not lay it to heart, to give glory to my name,” says The Lord of Armies, “then will I send the curse on you, and I will curse your blessings. Indeed, I have cursed them already, because you do not lay it to heart... ⁴ You will know that I have sent this commandment to you, that my covenant may be with Levi,” says The Lord of Armies. ⁵ “My covenant was with him of life and peace; and I gave them to him who he might be reverent toward me; and he was reverent toward me, and stood in awe of my name. ⁶ The law of truth was in his mouth, and unrighteousness was not found in his lips. He walked with me in peace and uprightness, and turned many away from iniquity. ⁷ For the priest’s lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of The Lord of Armies. ⁸ But you have turned aside out of the way. You have caused many to stumble in the law. You have corrupted the covenant of Levi,” says The Lord of Armies. ⁹ “Therefore I have also made you contemptible and base before all the people, according to the way you have not kept my ways, but have had respect for persons in the law.</p>	<p>א וְעַתָּה, אֲלִיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת— הַכֹּהֲנִים. ב אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ, אֲמַר ה' צְבָאוֹת, וְשַׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת-הַמְּאָרָה, וְאֲרוֹתֵי אֶת-בְּרִכּוֹתֵיכֶם; וְגַם, אֲרוֹתֶיהָ, כִּי אֵינְכֶם, שְׂמִים עַל-לֵב... ד וַיִּדְעֶתֶם—כִּי שַׁלַּחְתִּי אֲלִיכֶם, אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת: לַהֲיֹת בְּרִיתִי אֶת-לֵוִי, אָמַר ה' צְבָאוֹת. ה הַבְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ, הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם, וְאֶתְנִים-לוֹ מוֹרָא, וַיִּירָאֵנִי; וּמִפְּנֵי שְׁמִי, נַחַת הוּא. ו תּוֹרַת אֱמֻת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וְעוֹלָה לֹא-נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו; בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלָּךְ אֲתִי, וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן. ז כִּי-שִׁפְתֵי כַהֵן יִשְׁמְרוּ-דַעַת, וְתוֹרָה יִבְקֶשׁוּ מִפִּיהוּ: כִּי מִלֶּאדָּה ה' צְבָאוֹת, הוּא. ח וְאַתֶּם סִרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ, הַכְּשִׁלְתֶם רַבִּים בַּתּוֹרָה; שַׁחַתְתֶּם בְּרִית הַלְוִי, אָמַר ה' צְבָאוֹת. ט וְגַם-אֲנִי נִתַּתִּי אֶתְכֶם, נְבוֹזִים וְשִׁפְלִים—לְכָל-הָעָם: כִּפִּי, אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת-דִּרְכֵי, וְנֹשְׂאִים פָּנִים, בַּתּוֹרָה.</p>

7. Tosefta, Menachot 13:4	תוספתא מנחות יג:ד
<p>א"ר יוחנן בן תורתא מפני מה חרבה שילה מפני בזיון קדשים שבתוכה. ירושלים בנין הראשון מפני מה חרבה מפני עבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים שהיו בתוכה. אבל באחרונה מכירין אנו בהן שהן עמלים בתורה וזהירין במעשרות מפני מה גלו מפני שאוהבין את הממון ושונאין איש את רעהו ללמדך שקשה שנאת איש את רעהו לפני המקום ושקלה הכתוב כנגד עבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים</p>	

8. Babylonian Talmud, Pesachim 57A	בבלי, פסחים דף נז.
<p>The Sages taught: Initially, the priests would place the hides that were flayed from animals consecrated as offerings of the most sacred order, which were given to the priests, in the Parva chamber. In the evening, they would distribute them to the members of the family of priests</p>	<p>ת"ר בראשונה היו מניחין עורות קדשים בלשכת בית הפרוה לערב היו מחלקין אותן לאנשי בית אב והיו בעלי זרועות נוטלין</p>

<p>serving in the Temple that day. And the powerful priests among them would take them by force before they could be distributed. The Rabbis decreed that they would distribute them each Shabbat eve, because then all the families of both priestly watches came and took their part together. Yet still the prominent priests by virtue of their lineage would take them by force so the owners arose and consecrated the hides to Heaven so the priests could not take them. The Sages said: Not a few days passed before they had plated the entire sanctuary with golden tablets with the proceeds from the redemption and sale of the hides. These plates were one cubit by one cubit and as thick as a golden dinar. And when the people assembled for the Festival pilgrimage they would remove the tablets and place them on a stair of the Temple Mount so that the pilgrims would see that the craftsmanship of the tablets was beautiful and without flaw...</p> <p>Abba Shaul ben Batnit said in the name of Abba Yosef ben Hanin: Woe is me due to the High Priests of the house of Baitos, woe is me due to their clubs. Woe is me due to the High Priests of the house of Hanin; woe is me due to their whispers and the rumors they spread. Woe is me due to the High Priests of the house of Katros; woe is me due to their pens that they use to write lies. Woe is me due to the servants of the High Priests of the house of Yishmael ben Piakhi; woe is me due to their fists. The power of these households stemmed from the fact that the fathers were High Priests, and their sons were the Temple treasurers, and their sons-in-law were Temple overseers. And their servants strike the people with clubs.</p>	<p>אותן בזרוע התקינו שיהיו מחלקין אותן מערב שבת לע"ש דאתיין כולהו משמרות ושקלן בהדדי ועדיין היו גדולי כהונה נוטלין אותן בזרוע עמדו בעלים והקדישום לשמים אמרו לא היו ימים מועטים עד שחיפו את ההיכל כולו בטבלאות של זהב שהן אמה על אמה כעובי דינר זהב ולרגל היו מקפלין אותן ומניחין אותן על גב מעלה בהר הבית כדי שיהו עולי רגלים רואין שמלאכתם נאה ואין בה דלם</p> <p>אמר אבא שאול בן בטנית משום אבא יוסף בן חנין אוי לי מבית בייתוס אוי לי מאלתן אוי לי מבית חנין אוי לי מלחישתן אוי לי מבית קתרוס אוי לי מקולמוסן אוי לי מבית ישמעאל בן פיאכי אוי לי מאגרופן שהם כהנים גדולים ובניהן גיזברין וחתניהם אמרכלין ועבדיהן חובטין את העם במקלות</p>
--	---

9. Babylonian Talmud, Yoma 18A	בבלי, יומא דף יח.
<p>Mishnah: They provide him with elders from the elders of the court, who read before him, regarding the service of the day. And they would say to him: My Master, High Priest, read with your own mouth perhaps you have forgotten, or perhaps you did not learn [the laws of the service]. On the morning of the eve of Yom Kippur they place him by the East Gate and they pass before him oxen, rams and sheep, so that he may recognize and become familiar with the service.</p> <p>Gemara: It is quite right that [they assume] perchance he has forgotten, but that he never learnt, do we ever appoint men of that type? Surely it has been taught: And the priest that is highest among his brethren, that means he should be highest among his brethren in strength, in beauty, in wisdom, and in riches. Others say: Whence do we know that if he does not possess [any wealth], his brethren, the priests, endow him? To teach us that it says: 'And the priest who is great by reason of his brethren', i.e., make him great from what his brethren have? -R. Joseph said: That is no difficulty. One refers to the first Temple, the other to the second, for R. Assi said: A tarkabful of denars did Martha, the daughter of Boethus give to King Jannai to nominate Joshua ben Gamala as one of the high priests.</p>	<p>מתני' מסרו לו זקנים מזקני בית דין וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפיך שמא שכחת או שמא לא למדת ערב יום כפורים שחרית מעמידין אותו בשער מזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה כל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה ערב יוה"כ עם חשיכה לא היו מניחין אותו לאכול הרבה מפני שהמאכל מביא את השינה :</p> <p>גמ' בשלמא שמא שכח לחיי אלא שמא לא למד מי מוקמינן כי האי גוונא והתניא והכהן הגדול מאחיו שיהא גדול מאחיו בכח בנוי בחכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו ת"ל והכהן הגדול מאחיו גדלהו משל אחיו אמר רב יוסף לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש שני דאמר ר' אסי תרקבא דדינרי עיילא ליה מרתא בת בייתוס לינאי מלכא על דאוקמיה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי</p>

<p>10. Babylonian Talmud, Yoma 9A</p>	<p>בבלי, יומא דף ט.</p>
<p>Rabba bar bar Ḥana said that Rabbi Yoḥanan said: What is the meaning of that which is written: “The fear of the Lord prolongs days, but the years of the wicked will be shortened” (Proverbs 10:27)? The fear of the Lord prolongs days; that is a reference to the First Temple, which stood for four hundred and ten years and in which only eighteen High Priests served But the years of the wicked will be shortened; that is a reference to the Second Temple, which stood for four hundred and twenty years and in which over three hundred High Priests served. Deduct from the figure of four hundred and twenty years forty years that Shimon HaTzaddik served, and eighty years that Yoḥanan the High Priest served, ten years that Yishmael ben Pavi served, and some say eleven years that Rabbi Elazar ben Ḥarsum served, go out and calculate from this point forward and conclude: Each and every one of the remaining High Priests did not complete his year in office</p>	<p>א"ר יוחנן מאי דכתיב יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה יראת ה' תוסיף ימים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא י"ח כהנים גדולים ושנות רשעים תקצרנה זה מקדש שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים צא מהם מ' שנה ששמש שמעון הצדיק ושמונים ששמש יוחנן כהן גדול עשר שמש ישמעאל בן פאבי ואמרי לה י"א שמש ר' אלעזר בן חרסום מכאן ואילך צא וחשוב כל אחד ואחד לא הוציא שנתו</p>

<p>11. Babylonian Talmud, Yoma 23A</p>	<p>בבלי יומא דף כג.</p>
<p>The Sages taught in the Tosefta: An incident occurred where there were two priests who were equal as they were running and ascending the ramp. One of them reached the four cubits before his colleague, who then, out of anger, took a knife and stabbed him in the heart. Rabbi Tzadok then stood up on the steps of the Entrance Hall of the Sanctuary and said: Hear this, my brothers of the house of Israel. The verse states: “If one be found slain in the land...and it be not known who had smitten him; then your Elders and your judges shall come forth and they shall measure...and it shall be that the city which is nearest to the slain man...shall take a heifer” (Deuteronomy 21:1–3). But what of us, in our situation? Upon whom is the obligation to bring the heifer whose neck is broken? Does the obligation fall on the city, Jerusalem, or does the obligation fall upon the Temple courtyards? At that point the entire assembly of people burst into tears. The father of the boy, came and found that he was still convulsing. He said: May my son's death be an atonement for you. But my son is still convulsing and has not yet died, and as such, the knife, which is in his body, has not become ritually impure through contact with a corpse. This incident comes to teach you that the ritual purity of utensils was of more concern to them than the shedding of blood. And similarly, it says: “Furthermore, Manasseh spilled innocent blood very much, till he had filled Jerusalem from one end to another” (II Kings 21:16)</p>	<p>ת"ר מעשה בשני כהנים שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש קדם אחד מהן לתוך ארבע אמות של חברו נטל סכין ותקע לו בלבו עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושופטיך אנו על מי להביא עגלה ערופה על העיר או על העזרות געו כל העם בבכיה בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני מפרפר ולא נטמאה סכין ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים וכן הוא אומר וגם דם נקי שפך מנשה [הרבה מאד] עד אשר מלא [את] ירושלים פה לפה</p>

<p>12. Sifri to Dvarim</p>	<p>מדרש ספרי לספר דברים</p>
<p>אל הכהנים הלויים . מצות בית דין שיהיו בו כהנים ולויים . יכול (מצוה) אם אין בו, יהיה פסול? תלמוד לומר ואל השופט , אף על פי שאין בו כהנים ולויים - כשר .</p>	